AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. AMBROSIUS AUTPERTUS
Mitte 12. Jh. Seite 7r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

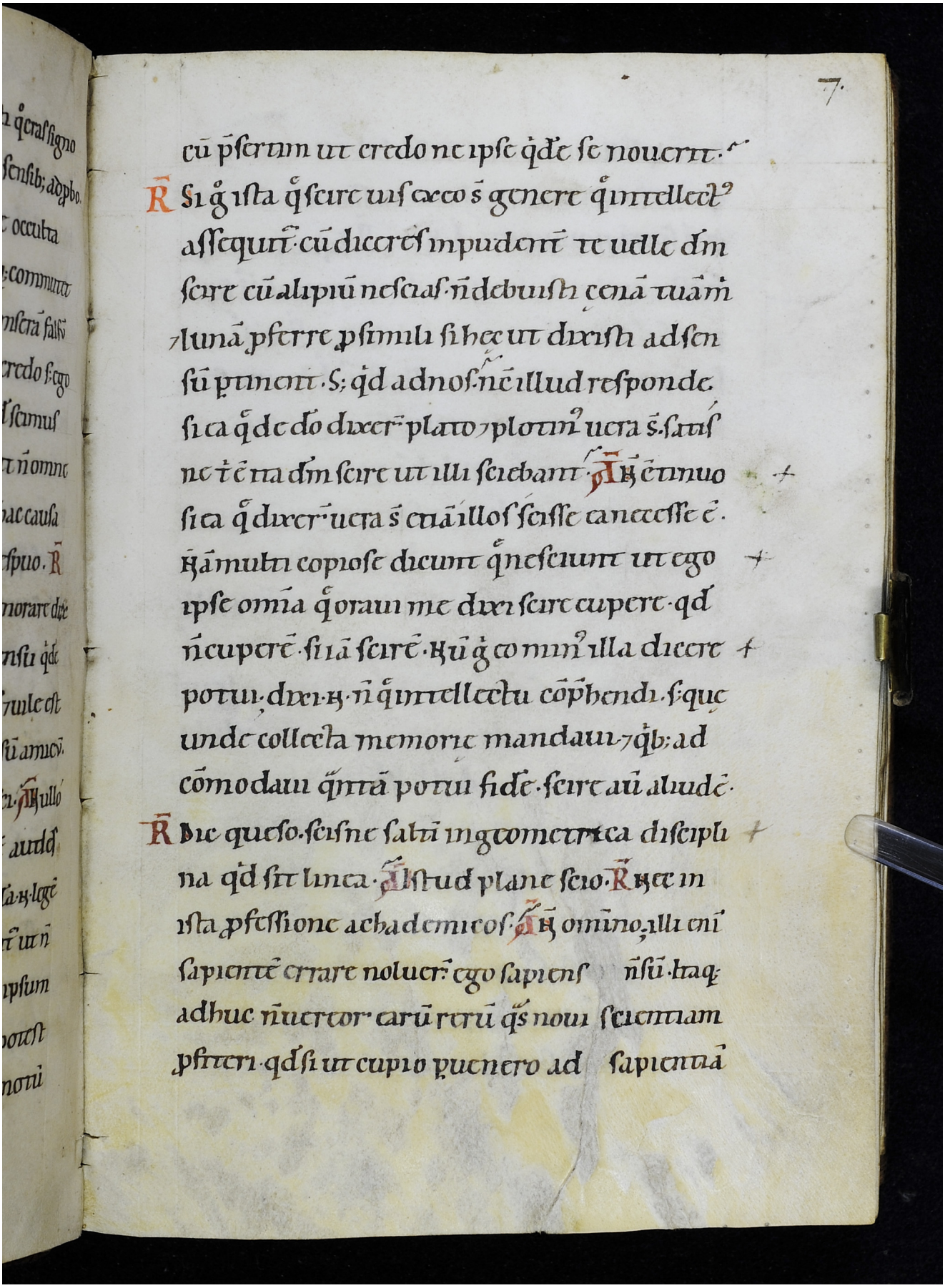

cū p̄sertim ut credo ne ipse q̄dē se nouerit.
R̄ Si ḡ ista q̄ scire uis ex eo s̄ genere q̄ intellect⁹
assequit̄. cū diceres inpudent̄ te uelle d̄m
scire cū alipiū nescias. n̄ debuisti cenā tuā m̄
⁊ lunā p̄ferre p̄ simili si hec ut dixisti ad sen
sū p̄tinent. S; q̄d ad nos. nec illud responde.
si ea q̄ de d̄o dixer̄ plato ⁊ plotin⁹ uera s̄. satis
ne t̄ ē ita d̄m scire ut illi sciebant. A̅ ꝟ ē tinuo
si ea q̄ dixer̄ uera s̄ etiā illos scisse ea necesse ē.
ꝟ ā multi copiose dicunt q̄ nesciunt ut ego
ipse omīa q̄ oraui me dixi scire cupere. q̄d
n̄ cuperē. si iā scirē. ꝟ ū ḡ eo min⁹ illa dicere
potui. dixi. ꝟ. n̄ q̄ intellectu cōp̄hendi. s; que
unde collecta memorie mandaui ⁊ q̄b; ad
cōmodaui q̄ntā potui fidē. scire aū aliud ē.
R̄ Dic queso. scis ne saltī in geometrica discipli
na q̄d sit linea. A̅ Istud plane scio. R̄ ꝟ ec in
ista p̄fessione achademicos. A̅ ꝟ omīno; illi enī
sapientē errare noluer̄ ego sapiens n̄ sū. Itaq;
adhuc n̄ uereor earū rerū q̄s noui scientiam
p̄fiteri. q̄d si ut cupio p̄uenero ad sapientiā